

- det är uteslutet att de upphandlande myndigheter som inte har undertecknat ramavtalet underlåter att ange kvantiteten av de tjänster som kommer att kunna beställas när de senare ingår kontrakt som grundas på detta ramavtal eller anger nämnda kvantitet med hänvisning till deras ordinarie behov, då de i annat fall skulle åsidosätta öppenhetsprincipen och principen om likabehandling av de ekonomiska aktörer som berörs av ingåendet av nämnda ramavtal.

⁽¹⁾ EUT C 277, 21.8.2017.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 december 2018 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) mot Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Mål C-219/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Tillsyn av kreditinstitut — Förvärv av ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut — Förfarande enligt direktiv 2013/36/EU och enligt förordningarna (EU) nr 1024/2013 och 468/2014 — Sammansatt administrativt förfarande — Europeiska centralbankens (ECB) exklusiva beslutsbefogenhet — Talan som väckts mot en behörig nationell myndighets förberedande åtgärder — Påstått åsidosättande av rättskraften av ett nationellt avgörande)

(2019/C 65/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Motparter: Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Banca Mediolanum SpA, Holding Italiana Quarta SpA, Fin. Prog. Italia di E. Doris & C. s.a.p.a., Sirefid SpA, Ennio Doris

Domslut

Artikel 263 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder mot att nationella domstolar utför en laglighetsprövning av sådana åtgärder avseende inledande av förfarande, utredning och icke bindande förslag till beslut som behöriga nationella myndigheter antar inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artiklarna 22 och 23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i artiklarna 4.1 c och 15 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, samt i artiklarna 85–87 i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter. Den omständigheten att en särskild talan om nullitet med anledning av ett påstått åsidosättande av rättskraften hos ett nationellt domstolsavgörande har väckts vid en nationell domstol saknar härvidlag betydelse.

⁽¹⁾ EUT C 283, 28.8.2017.